

کاره ساتی هه بهجه له مانى

قوربانى ژماره 256 دای سهدیق

سه عید واندى

هه موو وانداو لك كه ووده دات، په یوهسته به كات و شو انكى ديارىكراو. كردهى وانداو دواى وانداى ده بته مژوو، به شه گه انه وه مان به وانداوه كه، واتا گه انه وه به مژوو، كه تيايدا به شه وه كه كرن لژيانه و به دواى يه كتر داهاتنى زنجيرهى وانداوه كان پكدن. به به ده كرن به ين هه موو وانداو لك هه گرى دوو زه مهنى جيباوازه، زه مه نك كه وانداوه كه تيايدا ووده دات و ده مى ئستاي وانداوه كه به، زه مه نكيش كه ده گه ينه وه سهر وانداوه كه، دواى سا نانكى زر له وانداى وانداوه كه جا ههر وانداو لك بت. به كك له ديار ترين خاسيه ته كانى گه انه وهى وانداو لك نه وه به، كه بگه وهى وانداو، چهند تواناي نه وهى هه به، وانداوه كه بگه ته وه كك نسكته مژوويه كه و نه وهسته لاي به بگه وه وه دروست بكات، كه نه وه له نوا جهرگهى وانداوه كه دابووه، نه گهر خشى تيايدا به شدار نه بوو بت. بهو مانايهى كه ده گه ينه وه سهر وانداو لكى مژوويهى، ئيدى بچينه وه نوا نه ساتانه و زه مهن بوه ست، نهك خودى وانداوه كه، به ته وه نوا زه مهنى ئستا كه زه مهنى گه انه وهى وانداوه كه به، نه وه ندهى وهك خو نهر لك تبينيم كرد بت، له به شه لك له گه انه وه نه ده بى و باي گرافيه كان، نه وه دوو زه مهنه له لايهن نووسه رانه وه هه ستى پناكر بت و له يه كترى جيا ناكرا نه وه. بهو مانايهى كه وانداو لك ده گه نه وه كه له ابردوو وويداوه، ئيدى له برى نه وهى به زه مهنى وانداى وانداوه كه بگه ينه وه، به پچه وانوه وانداوه كه دنه نوا زه مهنى ئستا. به شه ده كه ونه هه لى زه قه وه، كه خشان هه ستى پناكهن. جار كيان كت بكم له بارهى ككچه وه كه ده خو نده وه، نووسه ره كهى نووسيبووى (باران له پنج ملين مرقى دها) نه مه له كات كدا ژمارهى دانىشتووانى ههر مى كوردستان نه كات، ههنگه كه متر له دوو ملي نيش بوو بت. نه م درك پنا نه كردنهى زه مهنى گه انه وه و زه مهنى وانداى دوا جار نه وه هه لى ده كه وه ته وه. به به كردهى گه انه وه، ههر ته نها گه انه وهى وانداو لك نيه، به كو گه انه وه به زه مهن، شو ن، هه موو نه وه پكهاته سرووشتى و مرقى و جوگرافى و كمه لايه تى و ژينگه ييانهى ژيانى نه وكات. بهو مانايهى به گه وه وه، له په را وندى

گڏانهو هٽي ٿو وڌاوه ڪه، زهمه نٿي ٿي سٿا جڏي ٿي و دهچ ٿي ته وه نٿو
اڀر دوو، له گه ٿي فهازي ٿو وڌاوه ڪه ده ٿي ت. له و وانگه يه وه، ٿي ماني
(قورباني ٿماره 256) يه ڪه ٿي له ٿي مانا نه ٿي ڪه خو ٿي نه ر له ميان نه ٿي
خو ٿي نه وه ٿي دا، زهمه نٿي ٿي سٿا ڪه سا تي خو ٿي نه وه ٿي مانا نه ڪه يه، له بير
ده ڪا ت و ٿي ٿي وه ٿي هه سٿي ٿي بڪا ت ده گه ٿي ته وه سي و دوو سا ٿي له
مه و بهر ڪه ٿي ٿي به عس هه به ٿي ڪيميا بارا نڪرد. له ٿي مانا نه دا،
ڪاره سا ته ڪه گه ٿي نه وه يه ڪي م ٿي ووي و ڪر ن ٿي ٿي نيه، وه ٿي وه ٿي له
م ٿي وڌا هه يه، به ٿي ڪو هه مانا نه وه ٿي وڌاوه ڪه يه ٿي زهمه نٿي ٿي سٿا ،
هه ر ٿي يه شه ڪه ٿي مانا نه ڪه ده خو ٿي نيه وه، ٿي ڪاره سا ته مان ده ته
به رچا و وه ٿي ته وه ٿي سٿا ٿي ووي دا بٿ و ٿي مان له نٿو جهر گه ٿي
ڪاره سا ته ڪه بين. ٿي شم شوازه له گه ٿي نه وه ٿي وڌاوه ڪه و به سٿي نه وه ٿي
زهمه نٿي فيزيڪي ٿي وڌاوه ڪه، به زهمه نٿي دهروني خو ٿي نه رانه وه،
ف ٿي م ٿي هونه ري جواني به ٿي مانا نه ڪه داوه، ڪه تيا ٿي دا ٿي ڪاره سا ته
نا بٿ ته ٿي وڌاوه ٿي اڀر دوو به ش ٿي له م ٿي ووي خو ٿي ناوي ٿي مه، به ٿي ڪو
وه ٿي ڪرده يه ڪي ترا ٿي دي به رده وام ده بينر ٿي. ٿي مه ش جيا ڪرده وه ٿي
ٿي وڌاوه ٿي ڪي واقعي و م ٿي ووي يه، له به رجه سٿي ڪرده وه ٿي هه مان ٿي وڌاوه،
له ده ٿي ڪي ته ده بٿي دا. چونڪه له ٿي سٿي واقعي دا ٿي وڌاوه ده بٿ ته
اڀر دوو، به ٿي ام له دوو تو ٿي ٿي ماندا، ٿي وڌاوه به رده وام ده بٿ و
زهمه نٿي و شو ٿي نه ڪان ده بٿ ٿي. به يه ڪاره سا ته ڪان له نٿو ٿي ماندا به سر
ناچن، به ٿي ڪو ده م ٿي نه وه، ٿي وويش له پهراو ٿي زي خو ٿي نه وه ٿي مانا نه ڪه وه
به به رده وام ٿي و ٿي هه ميه شه. ٿي شم ٿي مانا نه، سه رگوز شته ٿي ٿي
مندا ٿي ڪي هه به جي ميان له سر زاري ٿي ٿي به ده گه ٿي ته وه، ڪه مندا ٿي
وشو ٿي و ياده و هري و هه موو په يوه ندي يه ڪي ٿي وحي و ٿي زاني، له
پهراو ٿي زي ٿي وه ڪاره سا ته وه له ده سٿ ده دا ت و ٿي هه تايه، له دنيا ي
مندا ٿي ٿي ٿي دا ده بٿ ٿي و ده بٿ ته قورباني يه ڪي زيندووي ٿي وه ڪاره سا ته.
ٿي س، ڪه پا ٿي هوان و هاوڪا ت بگه ٿي وه ٿي سه ره ڪي ٿي مانا نه ڪه شه، له
گه ٿي ڪي قاوه چياني هه به ٿي ده ٿي ت و ٿي زگاربووي ٿي نه فاله
به دناوه ڪانه. ٿي ٿي و زرياني دا يڪي و با پيره يه ٿي، له ما ٿي ڪدا
خه مه ڪاني دواي ٿي نه فال ڪي ڪردوونه ته وه و ٿي وه ندهي ٿي ناچ ٿي،
ڪاره سا ت ٿي ڪي ديڪه شيان به سر دا ده ٿي، ٿي وويش ڪيميا بارا نڪردني
هه به ٿي يه. ٿي س له گه ٿي ٿي هات و سيوه ر، ديا ري، له نٿو دنيا ي
مندا ٿي ٿي ٿي دانه و نازانن له چرڪه سا ت ٿي ڪي ڪه مدا، له ٿي دا ده بٿ ٿي
و قيامت به چاوي ٿي ٿي ده بينن. له ٿي ف ٿي ڪه يه ٿي، گاز ٿي ڪه به ٿي نٿي ڪي
وه ٿي به نٿي سوي هه يه، ده ر ٿي نه ته سر شار و له چرڪه سا ت ٿي ڪدا، ٿي ياني
هه موو مر ٿي ڪه ڪان و سرووشت و بوونه وه ره ڪا نيش، ٿي راو ٿي ده بٿ و ٿي
هه تايه، ٿي يان ناگه ٿي ته وه ٿي ش ٿي ووداني ٿي وه ڪاره سا ته، ٿي س، ڪه له
بنه هٿا مندا ٿي ڪي ڪه، به ٿي ام با پيره ي وه ٿي ڪو ٿي ده ينا س ٿي نه ت و

بهم شـوهـیهـش جگه له زیرانی دایکی، کس ههست بهو دوالیزمیهی کهسیه تی ئاسـ ناکات. دایکی چه ندین جار، هانا وه بهر باپیره ی ده بات، تا ئاسـ وه کـ کچ بژیت و هفتار بکات، بهـام ئهو هـتی ده کاته وه و سووـ دهـبـت له سهر ئه وهی ئاسـ پیاوانه بژیت. به بـوا ی من، نهـنی ئهو به پیاو ناساندنهی ئاسـ له لایهن باپیره یه وه له وه دایه، که ئاسـ و دایکی زگار بووی کاره ساتی ئه نفالن، که سه دان ههزار پیاوی کوردی تـدا له نـو برا، هـشتنه وهی ئاسـ لهو ناسنامه پیاو بوونه یه دا، سیمبولـ که بـ هـشتنه وهی هـز و خـاگری، وره و ئازایه تی پیاوی کورد له دیدی باپیره ی دا. بـیه باپیره ی تا ده شمـرت ئاسـ وه کـ منداـکی کوـ ده بینـت. ئاسـ و دایکی له پاـ قوربانی ئه نفال، قوربانی دهستی عومه ری شه هلا ی خـفرـشیشن. ئهو عومه ره ی هـمای جه لادی و خـفرـشی و نه بوونی هیچ جـره ههست و سـزـکی مرـبیانه یه و تهـنـ له پـناو بهرژه وه ندی خـی، ئاماده یه هه موو شتـک بکات ههر وه کـ خـشی له ـمانه که دا دهـتـ:ـ(مرـف دهـبـ ته نها بیر له پاره بکاته وه، پاره و هیچی دیکه نا، هیچ شتـک له پاره گرنگتر نییه. لا 282) بهم شـوهـیهـش، زیرانی دایکی ئاسـ، وه کـ که نیزه یه کـ له خزمه تی خـی ده بینـت. ئهم کاره کتیره، ـووـکی ناشرین، هاوکات بـ به های هه موو ئهو خـفرـشانه نیشان ده دات، که له سه رووبه ندی خه باتی شاخ و پـشمه رگایه تیدا، له سه نگه ری دوژمن دابوون و به دیار کوشتنی هاوشوناس و هاو خوـنه کا نیان پـده که نین. بـیه شه بهرجه سته کردنی ئهو کاره کتیره، بهو شـوازه نامـی و دـهقیه، ناـسته وخـ نیشان دانی ـووـکی دیکه ی مرـفی کورده، که چـن جاشـتی و بهرژه وه ندی و خـفرـشی، دایماـیبوون له هه موو به هایه کی جوانی مرـبیانه. لـره وه ش عومه ری شه هلا، وه کـ تارما یه کی پـ له ترس و تـقاندن، هاوته ریب له گهـ ئاسـ و زیرانی دایکی دهـمـنـته وه، که گوزارشت له نامـیـبوون دـنده یی خـی ده کات. هسه نی سمیل قیت، کاره کتەرـکی دیکه ی ـمانه که یه و خاوه نی چایخانه یه که له نـو شاردا. ـماننووس له وـناکردنه وهی ژیا نی کـمهـایه تی و مـزیکایی (هاوئاوـته بوون) ههـبجه یه کاند، هـچاوی ئهو تایتمه ندیه هه مه جـره ی له ژیا ن و سرووشت و پـکه وه ژیا نی ههـبجه یه کان له ـووی ئایینی و کـمهـایه تییه وه کردووه. بـیه شه کاره کتیره کانی ـمانه کشی (ههواسی لانه واز، هه یاس، هسه نی سمیل قیت، نه شمیل و شوان، دل بهر، دایه خه جی) و گهـلـکی دیکه ش هـنگدانه وهی ئهو پـکهاته کـمهـایه تییه که له شاری ههـبجه دا هه یه. ـماننووس لهو ـمانه دا، له ـووی زه مه نییه وه ساته کانی پـشـوو دانی کاره ساته که، به چه ند ـژـک وـنا ده کات و ـووداوه کانی ـمانه که ش لهو ساته وه دهست پـ ده کهن، که بـچه ند ـژـک ههـبجه، له ژـر چـنـکی به عسدا ئازاد ده کـرت و

خه ټكه كې هه ناسې ئازادى هه ډه مژن، به ټام ئم ئازاديه، چه ند
ټټكى كم بهر ده وام ده بټ و ئيدى شاره كه ده كه وټه بهر شا ټاو
كيميا باران كړدن و ټه وتى ژيان له و شاره دا وټان ده بټ. ئاس، ههر
ټه ونده ده زانټ له گه ټاپ ټاى خه ټكه بهر و سنوور ټه و بكات و
له كه شټكى پټ له ترس و ټقاندن، له نټوان چركه ساته كاني مردن و
ژياندا، هه ټه بجه بهر و گوندى شخ ټهش له و ديو سنوور و كوردستاني
ټټزه ټات جټټټټ. به ټام نه هامه تيه كاني ئاس، لټره شدا كټا تايان
نايهت. له و كټچه دا، داىكى ئاس و دايه خه جټش، كه يه كټكى ديكه يه
له كار ه كته ره كاني ټټمانه كه و له گه ټاس و داىكى به نا چارى له
ترسى تارمايى مهرگ هه ټاتوون و وهك داپيره يهك وايه بټى،
هه ردو وكيان دهمرن. به ممش ئاس، ته نها و بټ لانه دم ټټته وه،
هه واسى لانه واوړ، كه ههر واده زانټ ئاس كوريزگه يه، ده بټته چاودټر
و سه رپه رشتياري و بهر ده وام خټى و خه مه كاني ده لاو ټټته وه. به ټام
ټه ويش ده ټوات و ئاس جار ټكى ديكه ته نها و بټكه س، له نټو چادر ټكى
چادرگى ئاواره كاندا، له نزيك گټټستاني گونده كه دم ټټته وه و
ټټټك به ټټكه وت پټ ده گو ترټ كه ده بر درټته بنكه ي چاودټرى بټ
لانه كان، به ټام ټه و، چونكه ههر به خه يا ټى گه ټانه وه بټ دار و
په ردو وى هه ټه بجه ده ژيت، بټيه نزا له سر مهرقه دى شخى سه ټان
ده كات، كه نه يبه نه ټه شو ټنه. نزاكه ي گير ده بټ، به ټام به داخه وه
به هاتنه وهى عومهرى شه هلا و دټزينه وهى له چادرگه كه دا، تا
ټټواره يه كيان عومهرى شه هلا، خټى ده كات به چادرگى ئاس و جار ټكى
ديكه، تارمايى ټسته قينه ي ټه و جه لاده ده گه ټټته وه، كه له شارى
هه ټه بجه، وهك سټبهر به دوايانه وه بوو. به هټى ټه و ترس و فټبيايى
عومهرى شه هلاش له ټابردوودا، كه له ناخ و دهروونى ئاس جټى
هټشتووه، نا توانټ هيج بكات. بټيه عومهرى شه هلا، دهسته جټټكى
كچانه ي بټ ده كرټت و ده يباته تاران و دواتريش وهك مندا ټټكى
كاركه رى سر شه قام، ده يكا ته فرټشيارى گټټه ويى له بهر دم
مزگه وت ټك به مه به ستى سيخو ټكردن. واتا عومهرى شه هلا ده يه وټ ئاس
له سر هه مان نه زمى ژيانى ټه و، كه پاره لاي هه موو شت ټكه، بژيت و
له پټناو پاره دا هه موو كار ټك بكات. ئاس له نټو ټه و ژيانه
دم ټټته وه، تا دوا جار ماري به هانا يه وه ده چټت و جه نكي ټټران و
عټراقيش كټا يى دټت، به ټام دواى چى؟ دواى ټه وهى بټ هه تا هه تايهش
خه ونى مندا ټى و ژيانى ئاس ش كټا تايان دټت و ټوو له ههر شو ټټك
ده كات، تارمايى مهرگ و سټبهرى كار ه ساتى هه ټه بجه و عومهرى شه هلا
به خه يا ټه سه ره وه يه. به ونبوونى عومهرى شه هلاش، كټا يى به
ټوودا وه كاني ټټمانه كه دټت. ټټمانووس به شټوه يهك وه سفى عومهرى
شه هلا ده كات، كه خو ټنهر و ټنه يه كى قټزه وهن و نا شريني ټه و

کاره‌کته‌ره، له هزر و وانینی خێ دروست ده‌کات و بێ ته‌وه‌ی بینیب‌تی، قی لێ ده‌ب‌ته‌وه و هه‌ستی هاوس‌زی بێ ئاس و دایکی که قوربانی ده‌ستی ئه‌و خ‌فر‌شن لادروست ده‌ب‌ت...، ئه‌م بێ‌مانه، کاره‌ساتی هه‌ب‌جه‌ی له ف‌م‌کی ئه‌ده‌بی جواندا به‌رجه‌سته کرد‌ته‌وه و جار‌کی دیکه ئه‌و تراژیدیایه‌مان د‌ن‌ته‌وه به‌رچاو، له ب‌گه‌ی کاره‌کته‌ره‌کانی ب‌مانه‌که‌وه. ب‌مانه‌که‌، هه‌ب‌جه‌یه‌کان و مر‌قی کوردیش، وه‌ک قوربانی ده‌ستی ژ‌م‌کی فاشی و د‌نده‌ پيشان ده‌دات، که چ‌ن قه‌ده‌غه‌ترین چه‌کی کیمیای له سه‌ر تاقیکرایه‌وه. ئاس، گوزارشت له هه‌موو ئه‌و مندا‌ه هه‌ب‌جه‌ییانه ده‌کات، که بوونه قوربانی و تا‌کو ئ‌ستاش، له ن‌و ئه‌و یاده‌وه‌رییه تا‌ و تراژیدییه ده‌ژین. ب‌گومان ئ‌مه ب‌ ته‌وه‌ی کاره‌ساته‌کانمان له دووتو‌ی لاپه‌ه‌کانی م‌ژوودا به نه‌مری به‌ب‌ته‌وه، ده‌ب‌ له یاده‌وه‌ری و له ژیا‌نماندا، هه‌میشه به‌رده‌وام بن و نه‌ بنه م‌ژوو. ئه‌ده‌ب به‌ گشتی و ب‌مانیش به تایبه‌تی، ب‌گه‌یه‌که ب‌ ه‌شتنه‌وه‌ی کاره‌ساته‌کان و به‌رز‌ا‌گرتنیان، ب‌ ته‌وه‌ی هاوته‌ریب له‌گه‌ زه‌مه‌ن و سه‌رده‌مه‌کاندا، کاره‌ساته‌کان هه‌میشه له یاده‌وه‌ریمان به‌ننه‌وه و نه‌چه‌ په‌راو‌زی م‌ژوو. دوا‌جار ده‌ستخ‌شانه له (ب‌باز مسته‌فا) ی وه‌رگ‌ی ب‌مانه‌که ده‌که‌م، وه‌ک کاره‌کانی دیکه‌ی، ئه‌و ب‌مانه‌شی به‌ زمان‌کی کوردییانه‌ی یه‌ک‌جار جوان و په‌تی وه‌رگ‌ا‌وه و خو‌نه‌ر که ده‌یخو‌ن‌ته‌وه، زمان‌ی کوردی لاشیرین ده‌ب‌ت و ئاشنای چه‌ندین وشه‌و ده‌رب‌ینی په‌تی کوردانه ده‌ب‌ت و هاوکات شانازی به‌ زمانه‌که‌یه‌وه ده‌کات.

-
- په‌راو‌زی: ناوی ب‌مان: قوربانی ژماره 256، نووسینی: گه‌لاو‌ژ نه‌زه‌ریان، وه‌رگ‌ا‌نی: ب‌باز مسته‌فا، سا‌ی چاپ -2022.
 - ئه‌م باب‌ه‌ته له ئه‌ده‌ب و هونه‌ری کوردستانی نو، ژماره (1230) ی 30/6/2022 ب‌ا‌و‌کراوه‌ته‌وه.